

[Justitsministeren]

Alt i alt finder jeg at måtte sige, at politikredsreformen har haft så positive sider, at der efter min opfattelse ikke for tiden er grundlag for at overveje spørgsmålet om oprettelse eller nedlæggelse af politikredse. Men jeg mener derimod, at man fortsat bør søge at udbygge samarbejdet mellem kredsene. Det er et spørgsmål, som bl. a. drøftes i strukturudvalget i forbindelse med arbejdet vedrørende den øverste ledelse.

Det påbegyndte reformarbejde fortsatte, og i midten af 1970'erne kunne vi indføre lokalnævne som en væsentlig nydannelse. Lokalnævne giver for det første mulighed for, at beboerne i de lokale samfund får medindflydelse på områdets politimæssige betjening. De kommunale repræsentanter kan f. eks. støtte kredsenes ønsker om tildelelse af yderligere ressourcer, man kan få indflydelse på arbejdstilrettelæggelsen m.v. Det er alt sammen aktiviteter, som kan være med til at udbygge og forbedre forholdet mellem befolkningen og politiet.

En anden vigtig funktion for lokalnævne er behandlingen af klager over politipersonalets adfærd. Uanset hvorledes dette arbejde er organiseret i kredsene, så er det gennem bestemmelserne i retsplejeloven sikret, at de kommunale repræsentanter ved behandlingen af klagesager er i flertal i nævne. Jeg skal senere vende tilbage til denne del af lokalnævnenes virksomhed.

Den sidste meget væsentlige ændring eller reform, jeg vil omtale, er straffeprocessereformen fra 1978. Jeg skal ikke her gennemgå den række forbedringer i vores straffeprocess, som blev indført ved den lejlighed. Hovedsigtet var kort sagt at styrke den sigtedes processuelle stilling, bl. a. gennem de nye varetægtsfængslingsbestemmelser, samt en styrkelse af forsvarers stilling i straffeprocessen. Det er nok for tidligt at fælde en dom over denne reform, men lad mig dog alligevel forsigtigt antyde, at efter de informationer, som jeg er i besiddelse af, har nydannelserne fungeret tilfredsstillende. Som et eksempel herpå kan jeg blot nævne, at summen af varetægtsfængslinger synes at vise en faldende tendens, og det til trods for den konstaterede stigende kriminalitet.

Dette var en meget kortfattet gennemgang af de senere års væsentligste ændringer i politiets forhold, ændringer, som uvægerlig vil

få indflydelse på de fremtidige reformovervejelser.

Med 1973-reformen fik vi som nævnt fastlagt de ydre geografiske rammer for politiets fremtidige virke. Først senere blev disse forhold i hovedstadsområdet afklaret. Tilbage i det samme kompleks står bl. a. det, som er blevet betegnet som problemerne vedrørende politiets øverste ledelse. Det er et arbejde, som for tiden foregår i strukturudvalget. Jeg kan af naturlige grunde ikke sige noget konkret om udvalgets overvejelser, men jeg har på grundlag af en foreløbig orientering forstået, at hovedproblemet er kompetencefordelingen mellem justitsministeriet, rigspolitichefen og de enkelte politimestre. I disse overvejelser indgår som tidligere nævnt også spørgsmålet om en forbedring af samarbejdet mellem politikredsen, herunder ganske særligt samarbejdet mellem kredsen i hovedstadsområdet.

Også for så vidt angår anklagemyndighedens organisation er der udvalgsarbejde i gang. Her er en af hovedteserne overvejelser om overførelse af nogle beføjelser fra de regionale statsadvokater til de lokale politimestre, altså en styrkelse af de lokale beføjelser. Dette forslag kan resultere i et forslag om at ændre antallet af regionale statsadvokater. Men om begge disse sidstnævnte områder må jeg understrege, at udvalgsarbejdet endnu ikke er afsluttet, og at man på indeværende tidspunkt ikke kan sige, hvornår det vil ske.

I tilknytning til min omtale af anklagemyndigheden vil jeg for at undgå eventuelle misforståelser understrege, at bagmandspolitiet efter min opfattelse har fundet en passende struktur, når henset til de eksisterende arbejdsopgaver. Jeg har, efter at strukturen blev fastlagt, sørget for, at afdelingen fik tildelt yderligere ressourcer, både for så vidt angår juristerne og for så vidt angår det kriminalpolitimæssigt uddannede personale. Herefter har man efter min opfattelse sikret afdelingen rimelige arbejdsvilkår.

Endelig vil jeg godt nævne, at jeg overvejer yderligere ændringer af retsplejeloven, hovedsagelig inden for civilprocessens område. Men ændringer på dette felt kan også have afsmittende virkning på straffeprocessen, bl. a. med en smidigere og hurtigere retsforfølgning til følge, hvilket i sig selv må antages at have en betydelig præventiv effekt.